

ע"פ 33515/04/16 - ראד הזייל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

28 יוני 2016

ע"פ 33515-04-16 הזייל נ' מדינת ישראל

לפני:

כב' השופט יעקב שפסר, אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן,

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

המעורר ראד הזייל

נגד

המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

המעורר בעצמו

ב"כ המשיבה עו"ד אפרת פאר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בכפר סבא (השופטת נ. בכור) מיום 25.1.16 בת"פ 18292-09-12, לפיו הורשע המערער לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של הסעה ביום 6.5.12 של שני תושבי שטחים ללא היתרים, ונגזרו עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

2. הערעור מונה הן כלפי הכרעת הדין והן כלפי גזר הדין.

3. תמצית נימוקי הערעור היא כי הכרעת דינו של בית המשפט ניתנה לאחר שמיעת חלק מהראיות בלבד, ללא שמיעת כלל העדים, לא ניתן משקל לעדותו של המערער שהסיע את השב"ח ישירות למחסום כשלטענתו נעדר הוא כל כוונה לביצוע העבירה משלא ידע שהמדובר בשוהים בלתי חוקיים. באשר לגזר הדין טוען המערער שעל אף שנעדר הוא עבר פלילי מאותו סוג ועל אף נסיבותיו האישיות החמיר עימו בית המשפט בשל ניהול ההוכחות, הן במרכיב המאסר והן במרכיב הקנס.

4. לא מצאנו צורך בתגובת המדינה. עיון בהודעת הערעור ובתיק בית המשפט קמא וכן לאחר ששמענו את טיעוני המערער בעל פה, לא מצאנו יסוד לערעור. באשר לטענה לפיה לא נשמעו מכלול העדים, מעלה פרוטוקול הדיון מיום 25.11.14 כי המערער שהיה מיוצג וויתר על שמיעתם והסכים להגשת תיק מוצגים מוסכם. מצידו של המערער עצמו מעבר לעדותו שלו לא הביא הוא עוד עדים. בנסיבות אלה מנוע הוא מלטעון כי בית המשפט פסק את דינו בלא שנשמעו כלל העדים.

גם שאלת היעדר הכוונה לה טוען המערער נבחנה באופן מפורט על ידי בית משפט קמא שמצא אותה כחסרת יסוד. בעניין זה קבע בית המשפט כעובדה כי בחינת חומר הראיות בתיק כמו גם עדותו של המערער במשטרה ובבית המשפט, מעלה כי לכל הפחות חשד הוא שהנוסעים אותם העלה לרכבו הינם תושבי האזור השוהים באופן בלתי חוקי בישראל, תוך שהוא מודע היטב למציאות כניסתם של תושבי שטחים לישראל. בית המשפט קבע כי בהעלאתם של נוסעים אלה לרכבו ובהסעתם למחסום, בחר המערער למעשה לעצום עיניו נוכח החשד שקיין בו, מתוך הנחה מוטעית כי לכל היותר הם יעוכבו במחסום והוא יהיה חופשי לדרכו.

5. בית המשפט קמא קבע כי גרסתו של המערער היא גרסה כבושה שלא בה זכרה בהודעתו במשטרה או בדוח העיכוב במקום האירוע כל זאת מבלי שיהיה בפיו של המערער הסבר סביר ומתקבל על הדעת לכך. כפי שציין בית המשפט קמא עצימת עיניים בפני קיומה של עובדה, שקולה כנגד ידיעתה של אותה עובדה. משחשד המערער כי מדובר בשוהים בלתי חוקיים היה עליו לברר את הנסיבות קל וחומר מקום בו הסתבר כי בחיפוש ברכב נמצאו בקלות שתי תעודות של תושבי השטחים.

לאור האמור ומשאין דרכו של בית המשפט לערעורים להתערב בדרך כלל בקביעות עובדות ובקביעות מהימנות שקבעה הערכאה הדיונית, ונוכח האמור לעיל לא מצאנו יסוד על הערעור על הכרעת הדין והוא נדחה.

6. גם באשר לגזר הדין נראה כי אין לערעור כל יסוד. בהינתן חומרת העבירה והערכים שנפגעו כתוצאה מביצועה, אי נטילת אחריות, אי הבעת חרטה ועל רקע רישומים פליליים בעברו מתוכם הרשעה בעבירת הלנת שב"ח, ומשמצאנו כי בית המשפט קמא היה ער למכלול השיקולים בתיק לחומרה ולקולא לא מצאנו יסוד להתערבותנו גם בנושא גזר הדין.

כידוע הכלל הוא שאין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בחומרת העונש שהוטל על ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרה של טעות בולטת או חריגה קיצונית מרמת הענישה המקובלת. איננו סבורים כי זה המצב בענייננו. בשקלול המרכיבים השונים לא מצאנו שהעונש שנגזר חורג באופן בלתי מידתי מרמת הענישה הנדרשת בנסיבות דומות, או שאינו הולם את נסיבותיה. אדרבא המדובר בעונש שלדעתנו מידתי ומאוזן הוא.

7. בנסיבות אלה נדחה הערעור.

8. המערער יתייצב בפני הממונה על עבודות שירות לביצוע עבודות השירות שהושתו עליו ביום 17.7.16 לא יאוחר מהשעה 09:00 כשבידו עותק פסק הדין וכן תעודה מזהה.

9. המזכירות מתבקשת להעביר עותק פסק הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן והודע היום כ"ב סיוון תשע"ו, 28/06/2016 במעמד הנוכחים.

יעקב שפסר, שופט, אב"ד זהבה בוסתן, שופטת שמואל בורנשטין, שופט